

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Lvcae Pinelli, Societatis Iesv Meditationes De
Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, Et præparatione ad
sacram communionem**

Pinelli, Luca

Coloniæ Agrippinæ, 1603

De Reverentia Et Devotione Sanctorum erga hoc diuinissimum
Sacramentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59560](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59560)

MEDITATIONES.

FF

mè Azotij, vt sacra Scriptura dicat, 1. Reg. 5. *Aggravata est manus Domini super Azotios, & demolitus est eos.* Præterea de Betfamtis, quod eam debita reuerentia non affecissent, & curiosè respexissent, ait Scriptura, 1. Reg. 6. *Percussit de populo septuaginta viros, & quinquaginta milia plebis.* Idem euenit illis, qui indignè hoc Sacramentum recipiunt, hoc est, in peccato mortali, per idolum Dagon denotato, eo quod simul consistere non possint.

7. FIGURA fuit Farina Helisæi, 4. Reg. 4. Cum enim propheta iussisset coqui herbas quasdam pro filijs Prophetarum, hi degustatis illis, deprehenderunt tam esse amaras, vt clamarent ad Elisæum, *Mors in olla vir Dei.* Quare sanctus Propheta immisit in ollam farinam, qua omnem sustulit amaritudinem. Sic Christus ex farina factus panis & Sacramentum, omnem afflictionum nostrarum amaritudinem tollit, facitq; vt nobis vitam, non autem mortem afferant.

DE REVERENTIA ET DEVO-
tione Sanctorum erga hoc diuinissimum Sacramentum.

VT initium faciamus ab omnium sanctorum regina, ait S. Bonauentura, Virginem Mariam additissimum

simam fuisse huic Sacramento: cumque
S. Joannes, cui ipsa de cruce à IESV erat
commendata, rem diuinam faceret, illā
magna humilitate & deuotione glorio-
sum D.N. corpus ab eo accepisse, non in
remissionem peccatorum, quæ nulla un-
quam commiserat, sed ad referendam
Domino gratiam pro innumeris benefi-
cijs ab eo receptis, atque etiam ad impe-
trandam charismatum, donorumque ce-
lestium copiam pro nouis Christianis. S.
Lucas quoque in Actis Apost. cap. 2. fa-
tis clarè indicat, qua reuerentia & deu-
tione illi primitiue Ecclesie Christiani
affecti fuerint ad coelestem sacri altaris o-
bolum, quandoquidem sæpe cum multa
deuotione eum recipiebant. Atque hinc
sanctitas feruorque veterum Christiano-
rum originem habuit, vt non solum a-
quo, sed etiam libenti animo contume-
lias, bonorum suorum rapinam, ac co-
iam mortem ipsam propter CHRISTVM
perferrent. Scribitur Constantinum Ma-
gnum non minus piū, quàm poten-
tem Imperatorem, tantam fiduciam, cū
summa deuotione coniunctam, in virtu-
te huius augustissimi sacramenti collo-
casse, vt nunquam potestatem faceret mi-
litibus impressionem faciendi in hostes,
nisi prius summa reuerentia sacram Euc-
char

MEDITATIONES. 113

charitiam, quæ in Missa pro exercitu in ara portatili, ut habet Eusebius in vita Cōstantini, consecrabatur, supplices adorassent.

S. AVGVSTINVS *epist. 113. ad Iannar* ait Saluatorem nostrum idcirco in finem vitæ suæ distulisse huius diuinissimi sacramenti institutionem, ut eius dignitas & excellentia altius discipulorum pectoribus, memoriæque infingeretur, atque ita in eius amorem & deuotionem magis inflammaretur.

S. HIERONYMVS paulò ante mortem sanctiss. sacramentum accepturus abiicit se humi in saccum, & genibus flexis cum multis lachrymis communicauit Euseb. in eius vita.

S. IOAN. CHRYSOST. *in libro de Sacerdotio* refert suo sæculo, senem quendam venerabilem & pium, ingentem angelorum multitudinem magno splendore conspicuam circum sanctissimum sacramentum vidisse, qui inclinantes se illud venerati, more militum, dum præsto adit, vel transit Imperator.

idem S. Chrysost. *hom. 60. ad pop. Antiochenum*, nos alloquitur his verbis, Cōfidera homo quanto honore à Deo sis affectus, qua mensa fruaris quando communicas, ea enim conspecta etiam ange-

li contremiscunt, & ob lucem inde emicā-
tem, non audent eam liberè cōtueri. *Ad-
dit deinde.* Vnus sit nobis dolor, hac men-
sa priuari.

Rursum *homil. 61.* appellat hoc Sacra-
mentum miraculum mysteriorum legis
Christianæ, in quo Saluator nobis cor-
pus suum impertiuuit, ad declarādum de-
siderium, quo flagrat nos intimè sibi vni-
endi, quod proprium eorum est, qui ar-
denter amant. Et *ho. 45.* in Ioan. ait, nos,
dum sacram Eucharistiam sumimus, red-
di dæmonibus terribiles, & ab hac mensa
debere nos velut leones ignem spirantes
recedere.

*S. CYRILLVS Alexandr Episc. li. 4. in Io-
an. c. 17.* cohortans ad reuerentiam & cul-
tum huius Sacramenti, ait, beneficio illi-
us non solum fugari mortem, verum et-
iam pelli morbos, crudelem & inordina-
tam membrorum legem cohiberi, pieta-
tem corroborari, & animi perturbationes
sedari. CHRISTVM quoque à nobis rece-
ptum, velut bonum pastorem, dantem
pro nobis animam suam, nos à calamito-
sæ huius vitæ periculis liberare.

S. THOMAS Aquinas opuscul. 57.
cùm hoc Sacramentum appellasset con-
uiuium pretiosum, admirandum, salu-
tare, & omni suauitate plenum, vt prouo-
ca-

MEDITATIONES. 115

caret nos in illius amorem, subiūgit, nulum Sacramentum æquè esse salutare, ac hoc. Nullum, inquit, Sacramentum, est isto salubrius, quo purgantur peccata, virtutes augentur, & mens omnium spiritualium charismatum abundantia impinguatur. cuius suauitatem nullus dignè exprimere sufficit, per quod spiritualis dulcedo in suo fonte gustatur. Addit quoque, cum CHRISTVS sciret discipulos suos discessu suo contristandos, reliquisse illis hoc Sacramentum, tanquam solatium singulare ipsorum, & totius Ecclesiæ militantis. Affirmit etiam, Sacramentum hoc prodesse, non solum viuus, sed etiam mortuis.

S. IGNATIUS epist. 10. ad Ephes. scribit sacra communione retundi vim & potentiam Satanæ, qui omnes conatus suos, quasi totidem sagittas non aliò collimat, quàm vt nos in peccatum pertrahat.

De huius Sacramenti fructibus scribunt multi, vt Richar. in 4. sent. dist. 11 Et S. Thomas opusc. 58. à cap. 21. ad 25. omnes verò reuocantur ad hos 12. Primus est, viuificare. 2. relaxare. 3. inflammare. 4. dare patientiam in aduersis. 5. nutrire. 6. restaurare. 7. vnire. 8. communicare. 9. sanare. 10. conser-

uare, 11. corroborare. 12. perducere. S. Bernardus proprium sacræ Eucharistiæ effectum facit, reddere hominem mansuetum ad suscipiendam correctionem, patientem in laboribus, in amore ardentem, promptum ad obediendum, & deuotum ad gratias agendas. S. Vincentius alium adiungit fructum, hoc nempe diuinum sacramentum esse optimum antidotum ad effugiendas pœnas Purgatorii, eò quod frequentatum præteritorum peccatorum pœnas imminuat.

NOTAT B. Laurentius Iustinianus, sic ut cibus corporalis hominem nutrit, facitque ut crescat, etiam si non animaduertamus, sic hoc diuino sacramento confortari & roborari animam augmento gratiæ etiam si non sentiamus.

Quod ad Timorem reuerentialem attingit, quem habere debemus erga tantum & tam tremendum sacramentum, notauit paucula quædam. Et primò, S. Matthæus c. 27. & S. Lucas in Act. Apost. c. 13. scribunt sacrilegum Iudam, cum post venditum CHRISTVM, & cogitationem de eo in manus Iudæorum tradendo susceptam, tam peruersa intentione communicasset, ac deinde cognouisset CHRISTVM esse ad mortem condemnatum, quo se suspendisse, mediumque crepu-

MEDITATIONES. 157

isse, & omnia eius viscera effusa esse, quam crudelia in benignum eius magistrum & benefactorem IESUM, existisset.

S. PAULVS item I. Cor. 11. refert multos è Corinthijs partim infirmatos, partim mortuos, non spiritali tantum, sed etiam corporali morte, eo quod indignè corpus Domini nostri sumpserint.

S. IOAN. CHRYSOST. *hom. 6. ad pop. Ant.* inquit. Si ex eandem descis in iudam quod CHRISTVM prodiderit, & in iudæos, quod quod eum crucifixerint, quid fiet tibi, si post tot beneficia ab hoc Domino tibi prestita, ut tua causa factus sit homo, quod pati voluerit, eum recipias in animam peccatis inquinatam? *Et hom. 83. in Mat.* *ait:* Deum non modò grauitè puniturù eos, qui indignè communicant, sed etiã qui S. Eucharistiam administrat ijs quos constat esse impios & indignos. Addit p̄tèrea: Quemadmodum cibus corporalis, si incidat in stomachum vitiosis humoribus plenum, detrimentum & perniciem adfert comedenti, sic sanctissimum Sacramentum, cibus scilicet spiritalis, si incidat in animam grauibus peccatis obnoxiam, damnationem procreat cõmunicanti. Idem loco citato asserit Augustinait enim non minus peccari ab ijs, qui CHRISTVM recipiunt in corde peccatis

ta-

raminato, quàm qui Christum Iudæis crucifigendum tradiderunt.

S HIERON. in ep. quadam ad Sacerdotes. Dic mihi, inquit, ô scelcrate sacram Eucharistiam recipiens, quomodo labijs istis ausus es osculari filium Dei, quibus osculatus es meretricem? cur Iuda osculo filium hominis tradis?

S BERN in tractatu de modo viuendi, ad sororē in sermone de cōmunionē, ait corpus D. N. esse vitā ijs, in quibus viuit Christus, & mortem ijs, qui sua culpa sunt diaboli mēbra recipiendo sacramentū in suam damnationem. Et in ser. de cōn. Dom. scribit indignè communicantes cum proditore Iuda sumere venenum. Alius quoque Doctor quidam dicit, Communicare in peccato mortali non esse aliud, quàm ex voluptate sensuali CHRISTVM iam venditum osculari.

S. THOM. op. 38 c. 18. declarans magnā ingratitude communitium in peccato mortali, in hunc modum loquitur. Quæ enim potest esse ingratitude maior, quàm si quis habens Dominum, à quo accepisset quicquid haberet boni, & ipsum insuper morte sua de suspendio liberasset: eundem Dominum in stabulū immundissimum inimici sui traditione duceret, & ibi conculcasset, rursusque os-

MEDITATIONES 119

cideret, & tamen hoc facit, qui sanctum Sacramentum indignè sumit.

Iam si ex me perconteris, qui sint illi, qui indignè communicant? Respondeo, qui existentes in peccato mortali, sine confessione vel commissorum peccatorum dolore, vel sine firmo proposito in posterum abstinendi à peccatis mortalibus, aut excommunicati, vel peruersa intentione communicant. Ratio est, quia tanto Sacramento fit iniuria, quod quoniam in se continet CHRISTVM, omnis puritatis & sanctitatis fontem, summa quoque puritate & sanctitate recipiendum est, idque indicauit Dominus, quando ante communionem portatam Apostolis lauit eorum pedes, Ioan. 13.

S. CYPRIANVS *sermones de lapsis* recenset quatuor miracula, quæ eius tempore contigerant in pœnam eorum, qui hoc diuinum & venerabile Sacramentum indignè receperant, vel contumaciabant.

S. IOANNES CHRYSOSTOMVS. *homil. 5. in epist. ad Timotheum* eadem de causa dicit. Non est audaciæ sapius accedere ad Dominicam mensam, sed indignè accedere, etiam si semel quispiam in toto vitæ tempore accedat, *Et in Oratione de B. V. b. i.*

logonio. Communionis, inquit, tempus non est festum, nec celebritas, sed conscientia pura, vitaq; à peccatis repurgata.

S. HILARIUS, vt refertur, *De Conf. d. 1. can. timendum est.* Ne diu, inquit, abstractus à corpore Christi, alienus maneat salute. Vnde qui peccare quæuerit, communicare non desinat.

S. AMBROSIVS *de Sacramentis li. 3. c. 1.* exhortans nos ad frequentationem huius Sacramenti, habet hæc verba: Sic vtue, vt merearis quotidie accipere: Qui enim non meretur quotidie accipere, non meretur post annum accipere. Idem dicit Augustinus epist. 78. ad Ianuar. & serm. 28. de verbis Dom.

MIRACVLA QVÆDA

De sanctissimo Sacramento ex auctoritate probatis collecta.

1. S. GREGORIUS Papa, communicaturus populum, cum ad matronam quandam peruenisset, dicens, more iamnum consueto, *Corpus Domini Iesu Christi*, &c. Et illa ridens, mox dextera ab eius ore retracta partem illam dominici corporis super altare deposuit. Expletis verò Missarum solennibus, matrona coram populo inquisiuit, quomodo obrem corpus Dominicum sumptura decere præsumpsit? Respondit, quia partem